

Arrestnummer C/ 1502 / 2015
Repertoriumnummer 2015 / 4666
Datum van uitspraak 25 november 2015
Rolnummer 2015/VZ/9 2013/CO/1276
Notienummer parket-generaal 2014/PGA/77 2014/VJ11/14

urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaalvende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 30 NOV. 2015
Niet te registreren de bestuursassistent S. FIJUX

COVER 01-00000320586-0001-0022-01-01-1

2014/PGA/77 – 2014/VJ11/14

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

1.

waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te

en ingeschreven onder KBO-nr.

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. Rutger Tibau loco mr. Koen Geelen,
beiden advocaat bij de balie van Hasselt

2. ...

tegen

2036

1.

geboren te
en wonende te

beklaagde

aanwezig

2. t/m 3. ...

1. Ten laste gelegde feiten

┌ PAGE 01-00000320586-0002-0022-01-01-4 ─┐

Te tussen 01.01.2011 en 25.03.2011 op een niet nader te bepalen datum:

op het (de) perceel (percelen) gelegen
gekadastreerd als
bouwland met een oppervlakte van 2 ha 20a 51ca;

eigendom van _____ met
maatschappelijke zetel
ingevolge akte van ruilverkaveling d.d. _____ verleden door _____

De eerste:

A.

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, te hebben uitgevoerd:

namelijk:

het ophogen van het terrein met zandgrond tussen de loods en de achterste perceelsgrens over een breedte van enkele meters

B.

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan

van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval), te hebben uitgevoerd:

namelijk:

het stapelen van afbraakhout, bouwpuin en oud ijzer.

C.

In strijd met artikel 12 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, (sedert 01.06.2012 in strijd met artikel 12 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen), strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid,

meer bepaald opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

namelijk:

het stapelen van afbraakhout, bouwpuin en oud ijzer

...

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van _____ op 12.6.2013.

Ref: _____

Bedrag: 134,33 euro.

De Hypotheekbewaarder,

(Get.) _____

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 29 november 2013 door de beklaagde tegen alle schikkingen te zijnen laste
- op 4 december 2013 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen alle schikkingen op strafgebied tegen beklaagde

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 19 november 2013 door de correctionele rechtbank van Tongeren, kamer 11, waarbij beslist werd:

Verklaart eerste beklaagde schuldig aan de tenlasteleggingen A, B en C, zoals omschreven in het bevel van dagvaarding en veroordeelt hem voor de vermengde feiten tot een geldboete van 500,00 euro vermeerderd met 45 opdecimen en alzo gebracht op 2.750,00 euro of twee maanden vervangende gevangenisstraf.

Verplicht eerste beklaagde tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan eerste beklaagde een vergoeding op van 51,20 euro.

Willigt de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in en beveelt het herstel in oorspronkelijke staat van het perceel door:

- het herstellen van het reliëf in de oorspronkelijke toestand, de verwijdering van de aangevoerde gronden en onzuiverheden;
- het verwijderen van de houtopslag, afbraakhout verspreid over het perceel;

Bepaalt de uitvoeringstermijn op 12 maanden onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging voor iedere dag dat de herstellvordering niet voldaan na het definitief worden van onderhavig vonnis of het hierop volgend arrest.

Verwijst de eerste beklaagde tot de kosten van de strafvordering tot op heden in totaal begroot op 134,63 euro, behoudens de kosten van dagvaarding in hoofde van tweede en derde beklaagde welke ten laste van de Belgische Staat worden gelegd.

Op burgerlijk gebied:

Veroordeelt eerste beklagde om te betalen aan [] een schadevergoeding van 100,00 euro ex aequo et bono begroot, wijst het anders- en meergevorderde af.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklagde bevat alsook de vermelding van de Rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand te stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Bij het arrest, op 4 februari 2015 bij verstek gewezen ten aanzien van beklagde en op tegenspraak ten aanzien van de burgerlijke partij, door het hof van beroep Antwerpen, kamer 12, werd beslist:

Verklaart de hogere beroepen en het incidenteel beroep ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis voor wat betreft de schuldigverklaring van beklagde aan de hem ten laste gelegde feiten A., B. en C. en de opgelegde straf, bijdrage en vergoeding;

Veroordeelt beklagde bijkomend overeenkomstig art. 16.6.4. lid 1 van het decreet van 5 april 1995 tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van alle resterende afvalstoffen op de percelen gelegen []

[] binnen een termijn van ZES MAANDEN vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan deze veroordeling tot inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen niet wordt voldaan, tot betaling van een dwangsom van HONDERDVIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde termijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Verplicht de veroordeelde tot terugbetaling van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen door de gemeente, door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest of door het Vlaamse Gewest;

Met betrekking tot de herstelvordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur

Beveelt beklagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het herstellen van het reliëf in de oorspronkelijke toestand en de verwijdering van de aangevoerde gronden en onzuiverheden
- het verwijderen van de houtopslag, afbraakhout verspreid over het perceel

binnen de termijn van TWAALF MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundig inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van HONDERDVIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend, deze termijn geen dwangsomtermijn zijnde;

Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partij | deels gegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre beklagde | werd veroordeeld tot betaling aan de burgerlijke partij | van een schadevergoeding van HONDERD EURO ex aequo et bono.

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige als volgt:

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij | gegrond wat betreft het herstellen in natura van de vorige staat van het terrein, en veroordeelt dienvolgens beklagde | om alle gestort houtafval te verwijderen en het terrein terug zijn oorspronkelijk reliëf te geven binnen een periode van TWAALF MAANDEN nadat het tussen te komen arrest in kracht van gewijsde is gegaan, op straffe van een dwangsom van TIEN EURO per dag vertraging vanaf het verstrijken van deze hersteltermijn van 12 maanden en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend, deze termijn geen dwangsomtermijn zijnde;

De kosten

Veroordeelt de beklagde | tot de op hem betrekking hebbende kosten van de strafvordering en de burgerlijke vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 341,20 euro;

Veroordeelt de beklagde om aan de burgerlijke partij een rechtsplegingvergoeding te betalen van VIERHONDERDVEERTIG EURO in eerste aanleg en TWEEHONDERDTWINTIG EURO in hoger beroep.

3.2.

Voormeld verstekarrest d.d. 4 februari 2015 werd op 11 februari 2015 betekend aan beklaagde _____ in persoon bij exploit van _____, gerechtsdeurwaarder met standplaats te _____.

3.3.

De beklaagde heeft verzet aangetekend tegen voormeld verstekarrest d.d. 4 februari 2015,

- betekend aan de procureur-generaal op 25 februari 2015 bij exploit van _____, plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in vervanging van _____, gerechtsdeurwaarder met kantoor te _____;
- betekend aan de aangestelde van de burgerlijke partij _____ op 25 februari 2015 bij exploit van _____, gerechtsdeurwaarder te _____.

3.4.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 14.10.2015.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de burgerlijke partij in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman voornoemd, die bij conclusie incidenteel beroep instelt
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van het verzet d.d. 25.02.2015

Het arrest d.d. 04.02.2015 werd op 11.02.2015 betekend aan beklaagde in persoon.

Beklaagde tekende tegen dit arrest op 25.02.2015 verzet aan bij gerechtsdeurwaardersexploot.

Het verzet van beklagde is niet ontvankelijk in zover het gericht is tegen het ontvankelijk verklaren van zijn hoger beroep, en dit bij gebrek aan belang.

Het verzet van beklagde voor het overige, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

De door dit verzet veroorzaakte kosten moeten ten laste van beklagde blijven, nu het verstek aan zijn eigen toedoen te wijten is.

4.2. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep van het Openbaar Ministerie en het incidenteel beroep van de burgerlijke partij, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.3. Motivering ten gronde

4.3.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklagde aan de hem ten laste gelegde feiten A., B. en C. zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

De materialiteit van de feiten wordt voldoende aangetoond door de objectieve vaststellingen van de verbalisanten, gestaafd door de gevoegde foto's en de verklaringen van de chauffeur (stuk 7) en , zaakvoerder van de (stuk 51).

Beklaagde heeft in zijn verklaring d.d. 25.03.2011 (stuk 8) de feiten niet ernstig betwist, en ter terechtzitting van de eerste rechter d.d. 22.10.2013 heeft beklagde de hem ten laste gelegde feiten bekend zoals blijkt uit het proces-verbaal van terechtzitting. In zijn

beroepsconclusie erkent beklagde de reliëfwijziging te hebben doorgevoerd, vermits hij op blz. 2 van zijn conclusie stelt dat hij de grond inmiddels opnieuw heeft laten afruimen en wegvoeren.

2. De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A., B. en C. de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon en de ingesteldheid van de beklagde,
- zijn talrijke strafrechtelijke voorgaanden, waaronder een veroordeling voor het achterlaten van afvalstoffen, waardoor hem geen gunst van uitstel of opschorting meer kan worden verleend,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een gebrek aan respect voor het leefmilieu,
- het feit dat beklagde de toestand op het bewuste perceel nog steeds niet heeft in orde gebracht, zoals blijkt uit de recente vaststelling d.d. 10.12.2014. De door beklagde voorgelegde stukken bewijzen niet het tegendeel.

Daarom werd aan de beklagde door de eerste rechter om oordeelkundige redenen, beaamd en overgenomen door het hof, een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd, die door het hof wordt bevestigd.

De geldboete van 500 EUR vermeerderd met de opdecimen moet de beklagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hem leren de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en afvalstoffen stipt te respecteren.

De omvang van de opgelegde geldboete is aangepast aan de ernst van de feiten, en de duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

4.3.2. De herstelvordering

Bij schrijven van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur d.d. 12.02.2013 (stuk 254) werd de herstelvordering in de zin van art. 6.1.41 VCRO overgemaakt aan het Openbaar

Ministerie, tezamen met het positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid d.d. 26.08.2011 (stuk 240).

Het perceel waarop de geïmagineerde inbreuken gelegen zijn, is volgens het gewestplan bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het gewoonlijk gebruiken van dit perceel als stort/opslagplaats, is in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen, waardoor de goede plaatselijke ordening van het gebied in het gedrang komt en bijkomende visuele hinder wordt veroorzaakt.

Het homogene karakter van het landbouwgebied wordt geschonden en leidt tot de versnippering van de open ruimte. Het achterliggende open agrarisch gebied wordt geschaad en aangetast.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering d.d. 30.06.2011 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklagde gepleegde inbreuken. Zij steunt op deugdelijke motieven van goede plaatselijke ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk en berust niet op machtsoverschrijding of machtsafwending.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven. De wederrechtelijke toestand leidt tot een stedenbouwkundig storende en onaanvaardbare perceelbezetting die functioneel niet inpasbaar is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het volledig herstel is derhalve de enige gepaste maatregel tot bescherming van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

De uitvoering van de gevorderde herstelmaatregel brengt voor de beklagde geen onevenredige last mee in vergelijking tot het voordeel ervan voor de ruimtelijke ordening.

Het volledig herstel in deze zaak houdt derhalve in:

- *het herstellen van het reliëf in de oorspronkelijke toestand. De aangevoerde gronden en onzuiverheden dienen verwijderd te worden;*
- *het verwijderen van de houtopslag, afbraakhout verspreid over het perceel;*

(inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.”

Ten onrechte houdt beklagde voor dat hij de reliëfwijziging inmiddels heeft hersteld in haar oorspronkelijke toestand. Op stuk 5 van het bundel hebben de verbalisanten op een plan aangeduid (in rode fluostift) op welke strook door beklagde grond, bouwpuin en afvalhout werd gestort. Op de bijgevoegde foto's is de omvang van de aangevoerde grond en bouwpuin duidelijk zichtbaar.

In het proces-verbaal d.d. 24.01.2012, waarin werd vastgesteld dat het stakingsbevel d.d. 07.04.2011 werd doorbroken, werd de aanwezigheid van een nieuwe betonverharding vastgesteld (stuk 98). Op de bijgevoegde foto's (stukken 88-96) is duidelijk zichtbaar dat de aangevoerde grond en bouwpuin inmiddels door beklagde werd uitgespreid en geëgaliseerd over een strook met een breedte van ongeveer 4 meter, vertrekkende vanaf de achterzijde van de open loods op het perceel richting achterliggende perceelgrens. Op de foto's op stuk 96 is duidelijk te zien dat de verharding met het gele aangevoerde zand vertrekt vanaf de achterzijde van de open loods.

Tijdens een controle d.d. 10.01.2013 werd door de verbalisanten vastgesteld dat beklagde de reliëfwijziging nog steeds niet heeft hersteld in de oorspronkelijke toestand. Beklagde verklaarde zelfs dat hij niets in de oorspronkelijke staat dient te herstellen (zie stuk 124 en de gevoegde foto's).

Reeds voor de eerste rechter hield beklagde voor dat hij de reliëfwijziging ongedaan had gemaakt, en hij verwees hierbij naar een aantal foto's en naar een verslag van een plaatsbezoek d.d. 25.02.2014 (zie bundel beklagde neergelegd ter zitting van het hof d.d. 05.03.2014). Op deze foto's is te zien dat beklagde over een lange strook grond heeft afgegraven, hetgeen ook bevestigd werd in het verslag van het plaatsbezoek.

Echter is op deze voorgebrachte foto's duidelijk te zien dat het een strook betreft die naast de oorspronkelijke ophoging ligt: immers, de ophoging betreft een strook van ongeveer 4 meter breed, vertrekkend vanaf de achterzijde van de open loods naar de achterliggende perceelgrens. Op de foto's van beklagde is te zien dat er een afgraving is gebeurd van een strook grond, die op een tiental meter verwijderd ligt van de achterzijde van de open loods, en derhalve niet de door beklagde aangebrachte reliëfwijziging betreft.

Dit werd tijdens een nieuwe controle d.d. 10.12.2014 eveneens vastgesteld door de stedenbouwkundige inspecteur, die tevens vaststelde dat er op verschillende plaatsen nog

stapels met materialen en hout liggen, zoals blijkt uit de aan deze vaststelling gevoegde foto's.

De door beklagde voorgelegde stukken 37, 38, 39 en 40 vormen evenmin het bewijs dat de door beklagde aangebrachte reliëfwijziging (ophoging) door hem werd verwijderd. Deze stukken dateren van de maand april 2011, en lijken eerder betrekking te hebben op de aanvoer van beton(puin) naar het terrein van beklagde te | .

Vermits tijdens een controle d.d. 10.01.2013 door de verbalisanten werd vastgesteld dat beklagde de reliëfwijziging nog steeds niet had hersteld in de oorspronkelijke toestand, hebben de stukken 37, 38, 39 en 40 van beklagde met zekerheid geen betrekking op het beweerde herstel van de reliëfwijziging in de oorspronkelijke toestand. Beklagde verklaarde op 10.01.2013 zelfs aan de verbalisanten dat hij niets in de oorspronkelijke staat dient te herstellen (zie stuk 124 en de gevoegde foto's), zodat de door beklagde voorgelegde stukken (daterend van 2011) niet relevant zijn.

Op grond van art. 149 §1/2 DRO en art. 6.1.41 §3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt de rechtbank een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan de rechtbank op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur een dwangsom bepalen. De stedenbouwkundige inspecteur vordert in zijn herstellvordering een dwangsom van 125 EUR per dag.

Rekening houdend met de omvang van de herstelwerken, dient de termijn voor het herstel te worden bepaald op 12 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Het opleggen van een dwangsom moet beklagde ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt toe aan beklagde en niet aan de stedenbouwkundige inspecteur. Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

De eerste rechter liet na om in toepassing van artikel 6.1.46 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te bevelen dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel kunnen voorzien, voor recht te zeggen dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen, en voor recht te zeggen dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Het hof zal dit wel doen in het beschikkend gedeelte van dit arrest.

4.3.3. De verplichte verwijdering van de afvalstoffen

De eerste rechter had nagelaten om beklaagde te veroordelen tot de verplichte verwijdering van de aanwezige afvalstoffen overeenkomstig artikel 16.6.4. lid 1 van het decreet van 5 april 1995, zoals aangevuld bij artikel 9 van het decreet van 21 december 2007.

Bijgevolg wordt beklaagde veroordeeld om de nog resterende aanwezige afvalstoffen te verwijderen op grond van artikel 16.6.4. lid 1 van het decreet van 5 april 1995, zoals aangevuld bij artikel 9 van het decreet van 21 december 2007, en dit binnen een termijn van 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest. Immers, het plaatsbezoek van 10 december 2014 toont aan dat er zich nog stapels met materialen en hout bevinden op het perceel.

Deze verplichting wordt hem opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 125 EUR per dag vertraging om reden dat beklaagde blijkbaar niet zinnens is daaraan vrijwillig te voldoen ondanks meerdere aanmaningen en rekening houdend met de vaststelling dat de feiten al dateren van september 2011. Indien beklaagde niet vrijwillig overgaat tot de verwijdering binnen de opgelegde termijn zal de dwangsom verbeuren vanaf de eerste dag na vermelde termijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend, deze termijn geen dwangsomtermijn zijnde.

4.3.4. Op burgerrechtelijk gebied

Voor de eerste rechter hadden zowel | | , als de heer | | zich burgerlijke partij gesteld *'als eigenaars van het perceel'*, waarbij het herstel in de vorige toestand werd gevorderd alsmede een bodemonderzoek en desgevallend bodemsanering binnen een termijn van één jaar, op straffe van een dwangsom van 10 EUR per dag, meer een schadevergoeding van *"1.500 EUR ex aequo et bono voor de aan conluanten veroorzaakte schade"*.

De vordering van | | werd door de eerste rechter als ongegrond afgewezen, en de vordering van | | werd slechts toegekend voor een bedrag van 100 EUR ex aequo et bono, met afwijzing van het anders- en meergevorderde.

In hoger beroep wordt er enkel nog door de burgerlijke partij | | een vordering gesteld, waarbij bij wijze van incidenteel hoger beroep de initiële vordering tot het herstel in natura, bodemonderzoek en desgevallend bodemsanering en een schadevergoeding van 1.500 EUR wordt hernomen.

De eerste rechter had in het bestreden vonnis vastgesteld dat de vordering van de burgerlijke partijen | | en | | tot herstel in de oorspronkelijke toestand reeds door de gewestelijke stedenbouwkundige Inspecteur werd ingesteld en ingewilligd, reden waarom deze gelijkaardige vordering van de burgerlijke partijen (impliciet) werd afgewezen.

De burgerlijke partij | | heeft als benadeelde eigenaar van het betrokken perceel wel degelijk een belang om bij wijze van herstel in natura (art. 1382 B.W.) het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen, weliswaar met dien verstande dat dit herstel betrekking heeft op de in hoofde van beklagde | | bewezen verklaarde misdrijven.

Derhalve is dit onderdeel van de vordering van de burgerlijke partij | | gegrond wat betreft het herstellen in natura van de vorige staat van het terrein, hetgeen inhoudt om alle gestort houtafval te verwijderen en het terrein terug zijn oorspronkelijk reliëf te geven, dit alles binnen een periode van 12 maanden nadat het tussen te komen arrest in kracht van gewijsde is gegaan.

Rekening houdend met de hiervoor reeds opgelegde dwangsommen, en gelet op de betwistingen inzake het aandeelhouderschap van | | , acht het hof het niet opportuun om aan deze veroordeling een dwangsom in het voordeel van de burgerlijke partij te koppelen.

De betwistingen die beklagde voert in verband met het aandeelhouderschap van deze vennootschap, evenals de verplaatsing van haar maatschappelijke zetel, zijn niet relevant in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vordering van deze burgerlijke partij.

Wat betreft het gevorderde bodemonderzoek en desgevallend bodemsanering stelt het hof vast dat de burgerlijke partij op geen enkele wijze aannemelijk maakt, laat staan bewijst, dat er op haar perceel sprake zou zijn van enige bodemverontreiniging (door de aanwezigheid van afbraakhout, bouwpuin en oud ijzer) ingevolge de thans lastens beklagde bewezen verklaarde feiten, zodat haar vordering op dit punt ongegrond is.

Op basis van de gegevens van het strafdossier heeft de eerste rechter de schade in hoofde van de burgerlijke partij correct begroot op 100 EUR ex aequo et bono.

Het bestreden vonnis wordt op dit punt bevestigd, en het incidenteel beroep van de burgerlijke partij is derhalve ongegrond.

Rekening houdend met de kennelijke overwaardering van haar vordering, wordt de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg en in hoger beroep bepaald op het toegekende bedrag in plaats van het gevorderde bedrag, en wordt derhalve een rechtsplegingsvergoeding van 165 euro toegekend.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 187, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 208, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 van het Strafwetboek
- 2, 93.4°, 93.5°.a), 146, 149.§§1 en 1/2, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet

- van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.4°, 4.2.1.5°.a), 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 2, 3, 12, 14, 15 tot 32, 54, 56 van het decreet van 2 juli 1981
- 16.6.3.§1 lid 1, 16.6.4 van het decreet van 5 april 1995
- 3, 12, 22, 23 tot 33, 68, 69, 79, 82, 86 van het decreet van 23 december 2011
- 12.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 44, 45 van het Strafwetboek
- 1382 van het Burgerlijk Wetboek
- 3 van de wet van 17 april 1878
- 162bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1022 van het Gerechtelijk Wetboek
- 2 van het KB van 26 oktober 2007

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak;

Met eenparigheid van stemmen;

Verklaart het verzet van beklagde niet ontvankelijk in zover het gericht is tegen het ontvankelijk verklaren van zijn hoger beroep, en dit bij gebrek aan belang;

Verklaart het verzet van beklaagde voor het overige ontvankelijk;

Verklaart het hoger beroep van het Openbaar Ministerie en het incidenteel beroep van de burgerlijke partij ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis voor wat betreft de schuldigverklaring van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten A., B. en C. en de opgelegde straf, bijdrage en vergoeding;

Veroordeelt beklaagde bijkomend overeenkomstig art. 16.6.4. lid 1 van het decreet van 5 april 1995 tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van alle resterende afvalstoffen op de percelen gelegen | , gekadastreerd als
| binnen een termijn van ZES MAANDEN vanaf het in kracht van
gewijsde gaan van dit arrest;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan deze veroordeling tot inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen niet wordt voldaan, tot betaling van een dwangsom van HONDERDVIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde termijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Verplicht de veroordeelde tot terugbetaling van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen door de gemeente, door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest of door het Vlaamse Gewest;

Met betrekking tot de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur

Beveelt beklaagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het herstellen van het reliëf in de oorspronkelijke toestand en de verwijdering van de aangevoerde gronden en onzuiverheden
- het verwijderen van de houtopslag, afbraakhout verspreid over het perceel

binnen de termijn van TWAALF MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERDVIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend, deze termijn geen dwangsomtermijn zijnde;

Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partij | deels gegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre beklaagde | werd veroordeeld tot
betaling aan de burgerlijke partij | van een schadevergoeding van
HONDERD EURO ex aequo et bono;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige als volgt:

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij | gegrond wat betreft het
herstellen in natura van de vorige staat van het terrein, en veroordeelt dienvolgens
beklaagde | om alle gestort houtafval te verwijderen en het terrein terug zijn
oorspronkelijk reliëf te geven binnen een periode van TWAALF MAANDEN nadat het tussen
te komen arrest in kracht van gewijsde is gegaan;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de op hem betrekking hebbende kosten van de strafvordering en de burgerlijke vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 485,90 euro, hierin begrepen de kosten van het verzet, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekarrest, het verstek aan beklaagde te wijten zijnde;

Veroordeelt de beklaagde om aan de burgerlijke partij een rechtsplegingvergoeding te betalen van HONDERDVIJFENZESTIG EURO in eerste aanleg en HONDERDVIJFENZESTIG EURO in hoger beroep.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

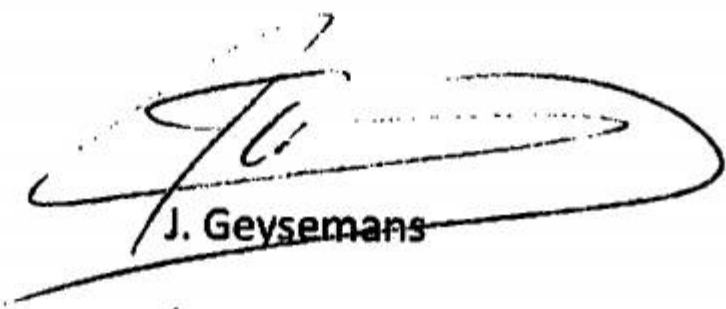
J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 25 november 2015

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

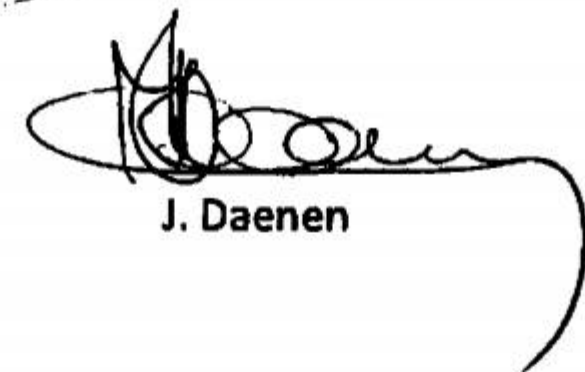
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

Eensluidend verklaarde kopie
Afgeleverd aan: Procureur-generaal

Rep. nr 2015/2604
Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.
Vrij van opstelrecht - art. 162,5° en 279,1° W.Reg.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Antwerpen, 11-12-2015

A handwritten signature in blue ink, appearing to be "K. Morel", written in a cursive style.

~~K. MOREL~~
~~Griffier-hoofd van dienst~~

Dhr. S. TIELENS
Griffier